

PARAULA I VIDA

«La vostra dreta, Senyor, és forta i gloriosa» (Ex 15,6)

Des del dia 18 i fins al 25 de gener estem celebrant la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que ha complert ja més d'un segle, des del primer Octavari per la unitat de l'Església (1908). Una història bella de reconciliació, unitat i acostament fratern entre totes les Esglésies i comunitats que tenim el Crist per Déu i Senyor, i compartim un mateix baptisme i un mateix Pare. El *Consell Pontifici per a la promoció de la unitat dels cristians* i la *Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial d'Esglésies* han proposat com a lema del 2018 el text de l'Èxode: «*La vostra dreta, Senyor, és forta i gloriosa*» (15,6), que vol ajudar-nos a buscar la unitat durant tot l'any, i no només en aquests dies. Es tracta de pregar junts, conèixer-nos millor, i apropar-nos tots més a Crist, perquè ens concedeixi el do de la unitat que Ell va demanar ardentment al Cenacle: «*Que tots siguin u. Com Vós, Pare, esteu en mi i jo en Vós, que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que Vós m'heu enviat*» (Jo 17,21).

Els materials per a la Setmana de Pregària per la Unitat d'aquest any

han estat preparats per les Esglésies del Carib. La història del cristianisme en aquesta regió del món té una paradoxa. D'una banda, la Bíblia va ser utilitzada pels colonitzadors per justificar la subjugació dels habitants indígenes d'aquestes terres, juntament amb altres que van ser portats de l'Àfrica, l'Índia i la Xina. Molts van ser exterminats, esclavitzats i sotmesos a condicions de treball injustes. D'altra banda, la Bíblia es va tornar una font de consol i d'alliberament per a molts que patien de la mà dels colonitzadors. Avui dia la Bíblia segueix essent una font de consol i alliberament que continua inspirant els cristians del Carib per a fer front a les condicions que posen en perill la dignitat i la qualitat de la vida. Mentre cauen cadenes d'esclavitud, nous llaços d'amor i comunió emergeixen en la família humana i expresen la unitat per la qual els cristians preguem. Podem veure l'actuació de la dreta de Déu en l'acabament de l'esclavitud. Aquesta és una experiència unificadora de l'acció salvadora de Déu que dóna llibertat. Per aquest motiu és apropiada l'elecció del cant de Moisès i Maria (Ex 15,1-21) com a tema per a aquesta Setmana 2018,

ja que és un cant de victòria sobre l'opressió.

Quina esperança poden oferir els cristians? És trist que la divisió dels cristians sigui un antitestimoni que fa difícil poder transmetre esperança. En canvi, quan els cristians ens esforcem per la unitat, en un món marcat pels conflictes, oferim un signe de reconciliació. Quan ens neguem a entrar en una lògica de privilegis i a devaluar els altres, donem testimoni de la pau del regne de Déu que el món necessita, la qual porta guarició i consol als afligits per la violència. Quan estem units, ens tornem més plenament la presència de Crist en el món, amb més capacitat per sentir, escoltar i respondre. D'aquesta manera, en comptes d'augmentar el volum de la discòrdia, ens fem més capaços d'escoltar i, en conseqüència, de discernir les veus que necessiten ajuda. Amb els cristians del Carib, invoquem aquests dies l'Esperit Sant perquè abrasi els nostres cors mentre preguem per la unitat de l'Església. Que uneixi els seus servents amb el llaç de la unitat i ens renovi.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Octavari per la Unitat dels Cristians

Estem vivint la celebració anual de l'Octavari d'Oraçió per la Unitat dels Cristians. Tradicionalment comença el dia 18 de gener i clou el 25, festa de la conversió de St. Pau. Durant aquests dies, els cristians de totes les Esglésies i comunitats cristianes estem convidats a pregar units perquè Déu ens concedeixi el do de la plena unitat, convençuts de que el nostre testimoni de fe en Crist serà més convincent si vivim en la plena comunió de fe i d'amor.

Seguint al Papa Francesc, en l'exhortació *Evangelii Gaudium*, els cristians estem cridats a viure en les nostres relacions mútues. A Urgell hi ha celebracions a diverses parròquies. Heu de consultar-ho al web www.bisbaturgell.org

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

La fe no és una doctrina (II)

El segon moviment de l'exercici de pensar és l'elecció. Viure és escollir, però pensar també és elegir. Cal triar què es llegeix, a qui s'escolta, què s'estudia i per a què. L'opció cristiana és una elecció, però una elecció en la que actua el cor i el cap. Pensar aquesta elecció és consubstancial a la vida del cristià adult i, en pensar-la, he de poder justificar la tria en un marc on hi ha altres legítimes opcions.

La distinció és la tercera eina del pensament. La fe genera llenguatge, paraules, mots, idees i

conceptes que abans no existien i que es construeixen per poder dir el que sempre transcendeix la ment humana. Pensar és emparaular, dir les coses, dir-les el millor possible, expressar correctament el món, no tan sols el món exterior, sinó el propi, el que vertaderament interessa. Segons Plató, les paraules són, a la vegada, un mitjà i un instrument del pensament. Pensar és distingir, saber fer distincions entre els objectes.

El darrer element és la contradicció. El pensament progressa quan, com en un judici, discuteix amb si

mateix i suscita continuadament una espècie de contradicció interior. Les contradiccions irrompen quan la persona que ha fet l'opció cristiana es disposa a pensar allò que creu.

L'opció cristiana, lluny de congelar l'activitat del pensament, l'estimula i l'excita en el màxim grau. Si la fe fa possible el pensament, no és menys cert que el pensament purifica la fe, possibilita una fe crítica i madura, digna de l'ésser humà.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Fue tu diestra quien lo hizo, Señor, resplandeciente de poder» (Ex 15,6)

Desde el día 18 y hasta el 25 de enero estamos celebrando la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, que ha cumplido ya más de un siglo desde el primer Octavario por la unidad de la Iglesia (1908). Una historia bella de reconciliación, unidad y acercamiento fraterno entre todas las Iglesias y comunidades que tenemos a Cristo por Dios y Señor, y compartimos un mismo bautismo y un mismo Padre. El *Consejo Pontificio para la promoción de la unidad de los cristianos* y la *Comisión Fe y Constitución del Consejo Mundial de Iglesias* han propuesto como lema del 2018 el texto del Éxodo: «Fue tu diestra quien lo hizo, Señor, resplandeciente de poder» (15,6), que quiere ayudarnos a buscar la unidad durante todo el año, y no sólo en estos días. Se trata de orar juntos, conocernos mejor, y acercarnos todos más a Cristo, para que nos conceda el don de la unidad que Él pidió ardientemente en el Cenáculo: «Que todos sean uno. Como Tú, Padre, estás en mí y yo en ti, que también ellos estén en nosotros, para que el mundo crea que Tú me enviaste» (Jn 17,21).

Los materiales para la Semana de Oración por la Unidad de este año han sido preparados por las Iglesias del Caribe. La historia del cristianismo en esta región del mundo tiene una paradoja. Por un lado, la Biblia fue utilizada por los colonizadores para justificar la subyugación de los habitantes indígenas de estas tierras, junto con otros que fueron traídos de África, la India y de China. Muchos fueron exterminados, esclavizados y sometidos a condiciones de trabajo injustas. Por otro lado, la Biblia se volvió una fuente de consuelo y de liberación para muchos que sufrían de la mano de los colonizadores. Hoy en día la Biblia sigue siendo una fuente de consuelo y liberación que continúa inspirando a los cristianos del Caribe para hacer frente a las condiciones que ponen en peligro la dignidad y la calidad de la vida. Mientras caen cadenas de esclavitud, nuevos lazos de amor y comunión emergen en la familia humana y expresan la unidad por la que los cristianos oramos. Podemos ver el actuar de la diestra de Dios en el final de la esclavitud. Esta es una experiencia unificadora de la acción salvífica de Dios que da libertad. Por este motivo es apropiada la elección del canto de Moisés y María (Ex 15,1-21) como tema para esta Semana 2018, pues es un canto de victoria sobre la opresión.

¿Qué esperanza pueden ofrecer los cristianos? Es triste que la división de los cristianos sea un antitestimonio que hace difícil poder transmitir esperanza. Al contrario, cuando los cristianos nos esforzamos por la unidad, en un mundo marcado por los conflictos, ofrecemos un signo de reconciliación. Cuando nos negamos a entrar en una lógica de privilegios y a devaluar a los demás, damos testimonio de la paz del reino de Dios que necesita el mundo, la que trae sanación y consuelo a los afligidos por la violencia. Cuando estamos unidos, nos volvemos más plenamente la presencia de Cristo en el mundo, con más capacidad para oír, escuchar y responder. De este modo, en vez de aumentar el volumen de la discordia, nos hacemos más capaces de escuchar y, en consecuencia, de discernir las voces que necesitan ayuda. Con los cristianos del Caribe, invoquemos en estos días al Espíritu Santo para que haga arder nuestros corazones mientras rezamos por la unidad de la Iglesia. Que una a sus siervos con el lazo de la unidad y nos renueve.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Curs per a formadors de Seminaris a Madrid

El Curs per a formadors de Seminaris, organitzat per la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, es va celebrar dels dies 2 al 4 de gener de 2018 a Madrid, a la seu de la Casa Operàries, presidit per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, president de la Comissió Episcopal. Hi van participar vint formadors, i va ser seguit per Mn. Gabriel Casanova, Vicerector del Seminari d'Urgell.

El curs fou de tres dies intensius i versà sobre la nova *Ratio fundamentalis* per a la formació sacerdotal i la seva implantació amb els elements més importants del pla formatiu. Va comptar amb les aportacions de les ponències amb diàleg del Bisbe auxiliar de Valladolid, Mons. Luis Argüello, també Vocal de la Comissió; el Bisbe auxiliar electe de Madrid, Mons. Jesús Vidal; el Director del Secretariat, Mn. Sergio Requena; i els rectors de Seminaris, Mn. Fernando Ramón, de València, i Mn. Norbert Miracle, de l'Interdiocesa de Catalunya.

Durant el curs van rebre la visita del Cardenal Arquebisbe de Madrid, Carlos Osoro, i del Secretari general de la CEE, Rv. José M.ª Gil Tamayo, amb els quals van tenir també un temps de diàleg.

D'altra banda, i en vigílies de Nadal, l'Arquebisbe Joan-Enric i els formadors i seminaristes del Semina-

ri d'Urgell es van poder reunir al Seminari. Juntament amb els preveres jubilats o els qui comparteixen la vida a la Residència Sant Ermengol del Seminari Diocesà d'Urgell, van celebrar la festa del Nadal del Senyor, amb alguna cançó i uns fragments d'*El Poema de Nadal* de Josep M. de Sagarra recitats per Mn. Jordi Gasch. Una bella festa de trobada de les diverses generacions de preveres, servidors de l'Evangeli de l'alegria al Bisbat.

Aplec de Sant Silvestre a Ponts

A l'esglesia dedicada a Sant Silvestre a la Serra d'Alt (Oliola) va tenir lloc el tradicional i darrer aplec de l'any de la comarca, així aquest passat diumenge 31 de desembre un bon grup de persones vingudes majoritàriament de Ponts van compartir aquesta trobada festiva que també serveix per acomiadar l'any i donar gràcies pel que ha estat. A primera hora, el Centre Excursionista Pontsica va organitzar una caminada des de Ponts fins a aquest indret de l'altiplà de Montmadrona a 623 m. Tot seguit, es va celebrar una missa dins

l'església romànica (s. XII) dedicada a Sant Silvestre, que va acabar amb la tradicional cantada dels seus goigs, també es va pregar pels difunts del petit cementiri adossat a l'església. En l'homilia es va recordar el paper de la família a l'hora de fer front a les adversitats i problemes, i es va demanar la intercessió de la Sagrada Família, la festa litúrgica també se celebrava per a totes les famílies de la Parròquia i del nostre Bisbat d'Urgell.

A la sortida, benedicció i repartiment de la coca i la xocolata, acompanyada de vi dolç, i al voltant d'una foguera, que ajudava a passar el fred d'aquest dia hivernal, els més de 100 assistents es varen felicitar per aquest proper any nou 2018, tot fent bons propòsits per al mateix. Una bonica manera d'acomiar un any, tot ajudant a perviure una tradició popular de fa molts anys i que permet trobar-se a la gent i les famílies de la zona, avui representades per les diferents generacions amb gent gran, gent jove i infants. La fotografia de família ajudarà a recordar-ho i tenir-ho viu en la memòria popular, el darrer Aplec de l'Arxiprestat de l'Urgell Mitjà, en aquest indret al nord de la comarca noguerenca, a tocar del riu Segre.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

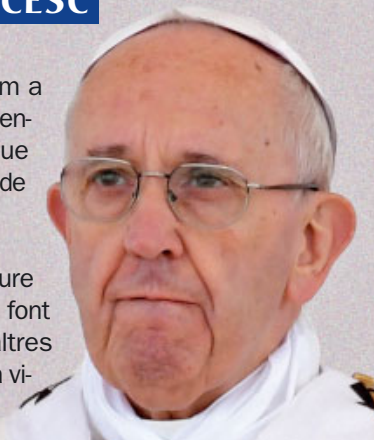

@Pontifex: «La fe és una gran companya de vida: ens fa viure en primera persona la presència d'un Pare que mai no deixa soles les seves criatures» (16 de novembre).

@Pontifex: «La misèria no és una fatalitat: té unes causes que cal detectar i eliminar, pel bé de tants germans i germanes» (16 de novembre).

@Pontifex: «Cal que anem a trobar els pobres i que aprenem a compartir, fem que aquest sigui el nostre estil de vida» (18 de novembre).

@Pontifex: «Que el somriure senzill i pur de Maria sigui font d'alegria per a tots nosaltres davant les dificultats de la vida» (21 de novembre).

Celebració de la Festa de la Sagrada Família

El diumenge 31 de desembre, l'Arquebisbe d'Urgell va celebrar la Festa de la Sagrada Família amb dues celebracions joioses. La primera a la Residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats de la ciutat de La Seu d'Urgell, amb les Gnes. Religioses, els sacerdots, els residents i el personal de la Llar de Sant

Josep que hi treballa. La segona amb les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell, a La Seu d'Urgell, prop del sepulcre de la beata Anna M. Janer.

Dins d'ambdues eucaristies va consagrar un any més les famílies de la Diòcesi a les mans de Jesús, Maria i Josep.

A la celebració, amb les religioses de la Sagrada Família d'Urgell, com ja és una tradició, també es va dur a terme en aquell dia una joiosa trobada de les Comunitats de La Seu i Andorra, i una Eucaristia d'acció de gràcies, dins la qual és tradició que les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell renovin els seus vots i facin ofrena perenne al Senyor de la seva vida consagrada.

L'Arquebisbe Joan-Enric va glossar les lectures proclamades en la festa litúrgica de la Sagrada Família i animà les germanes a viure la seva consagració amb joia i subratllà el valor de la família humana com el primer lloc on se'ns dóna la vida i la fe.

També va assenyalar la necessitat de veure sempre l'Església com una «família de famílies», una Església domèstica, que va més enllà de la família de la sang i que es fonamenta en el baptisme que ens incorpora a Crist, ens fa fills de Déu i germans els uns dels altres. Animà els consagrats i consagrades a estar atents als signes de Déu que ens poden parlar en la nostra vida ordinària i a respondre-hi amb generositat. Mons. Vives va pregar i encomanar totes les famílies del món, especialment aquelles que viuen les dificultats de la falta d'unió i trencament, les qui tenen malalts o les que no tenen feina, aliment, vestit o llar. Va recordar la coneguda al·locució del Papa Pau VI a la casa de Natzaret, durant el seu famós viatge a Terra Santa del 1964, remarcant el silenci, l'oració, el treball i l'amor entre tots els membres de les famílies. I animà les Congregacions de les Germanetes dels Ancians Desemparats i de l'Institut de la Sagrada Família d'Urgell a viure els consells evangèlics de pobresa, obediència i castedat segons les Constitucions pròpies de cada Congregació i en esperit de família que va més enllà de la pròpia sang i que s'estén a totes les germanes de Comunitat.

Al final d'ambdues Misses, l'Arquebisbe d'Urgell va proclamar aquesta pregària de consagració de les famílies a la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep.

Pregària de consagració de les famílies

«**O**h Jesús, Redemptor nostre misericordiós i ple d'amor, que havent vingut a il·luminar al món amb la vostra paraula i amb el vostre exemple, heu volgut passar la major part de la vostra vida humil, vivint subjecte a Maria i Josep a la pobra casa de Natzaret, santificant aquella Família que havia de ser el model de totes les famílies cristianes.

Acolliu benigne les famílies nostres, les de tota la nostra Diòcesi d'Urgell i del món sencer. Avui us les dediquem i consagram a Vós.

Digueu-vos protegir-les, guardar-les i establir-hi el vostre amor misericordiós, amb la pau i la concòrdia de la caritat cristiana, perquè imitant l'exemple sant de la vostra Família, puguin assolir l'eterna benaurança.

Maria, Mare de Jesús i Mare nostra, amb la vostra piadosa intercessió feu arribar a Jesús les nostres súpliques i les nostres humils ofrenes, i obteniu-nos la gràcia de la seva benedicció.

Humil Sant Josep, custodi santíssim de Jesús i de Maria, socorreu-nos amb les vostres pregàries en totes les necessitats espirituals i temporals, a fi que en unió amb Maria i amb Vós, puguem beneir eternament el nostre diví Redemptor Jesús.

Jesús, Maria i Josep recordeu-vos de les llars on manca treball, salut i amor. Uniu les nostres famílies perquè imitin la vostra Sagrada Família de Natzaret. Amén.»

AGENDA

- ▶ **20 de gener.** Octavari de Pregària per la Unitats dels Cristians, fins al 25 de gener. / Festa de Sant Sebastià.
- ▶ **21 de gener.** Festa de Sant Fructuós, Auguri i Eulogi.
- ▶ **24 de gener.** Festa de Sant Francesc de Sales.
- ▶ **25 de gener.** Reunió de la Comissió de Litúrgia i reunió de la Comissió de Música. Presidides per Mons. Vives, a Barcelona.
- ▶ **27 de gener.** Assemblea de Mans Unides, al Santuari del Sant Crist de Balaguer. / Celebració a la Llar de Sant Josep del 175 aniversari del naixement de Santa Teresa Jornet.
- ▶ **28 de gener.** Solemnització de la Missa i concert de Janeiras a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, pel Grup Folklòric de Portugal a Andorra.
- ▶ **29 de gener.** Curs de directors espirituals a Roma, presidit per Mons. Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ **Tortosa:** Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622),

bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. □ Dijous [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Ac 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Divendres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus, bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Santa Àn-

gela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa:** Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1C 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònídes, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família; **Lleida:** sant Valeri, bisbe.

Diumenge III de durant l'any (B)

COMENTARI

Cal convertir-se per acollir la Bona Nova

Jonàs és més aviat anti-profeta: a la 1a part del llibre (cp. 1-2) desobeïx l'ordre divina d'anar a Nínive a predicar la conversió: *decidí fugir cap a Tarsis, lluny del Senyor*. Al final (cp. 4) *es prengué molt malament la conversió de Nínive i el perdó misericordiós de Déu*.

Però a la 2a part del llibre (cp. 3) sí apareix obeïnt: predica fent realitat el desig de Déu: *La gent de Nínive cregué en Déu, proclamaren un dejuni, es convertiren i s'apartaren del mal camí*. Per això Déu *es va desdir de fer caure sobre ells la desgràcia amb què els havia amenaçat*.

Missatge: Nínive, símbol de ciutat allunyada de Déu, és on el Senyor envia el seu profeta per anunciar-los la Bona Notícia. Com avui amb el repte de la Nova Evangelització.

No podem perdre l'oportunitat present. L'única oportunitat que tenim per actuar com a testimonis de Crist és *la present*: les passades ja no les tenim i les futures tampoc.

La crida paulina a viure *«com si no...»* no és impertorbabilitat estoica sinó participació amb distanciament interior.

Per a l'Apòstol, l'únic valor absolut és Déu i el seu Regne.

Com avui: envers els corrents del nostre món, ni adoració, ni rebuig, ni indiferència, sinó participació noble amb pertinença absoluta al Senyor.

Jesús es presenta a Galilea predicant la Bona Nova de Déu. Si per a Joan *el Regne del cel és a prop* (Mt 3,2), ara per a Jesús *ha arribat l'hora*.

Quina? No la de circumstàncies hipotèticament favorables al Projecte Salvador de Déu, sinó *l'hora quan Déu envià el seu Fill* (Ga 4,4).

Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova: per a Jesús la 2a exhortació (*creieu en la Bona Nova*) motiva i dona força a la 1a (*convertiu-vos*). Cal convertir-nos per acollir el *tresor amagat* que Jesús ens ofereix.

La crida de Jesús als Dotze és un fet clau: la primera acció del Ministeri de Jesús. Només compta la iniciativa del Senyor amb la resposta lliure i generosa dels cridats.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Jonàs

(Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encaminu-me en la vostra veritat, / instruïu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

(1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs

(Jon 3,1-5.10)

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré». Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa; hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días, Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios, proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios

(1Cor 7,29-31)

Digo esto, hermanos, que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 1,14-20)

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio». Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, el de Zebedeu, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeu en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.